

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών
Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης
Εγνατία 45, Τ.Κ.: 546 30 – Θεσσαλονίκη
Αριθ. τηλ.: 2313333245
Αριθ. fax: 2313333258

Αριθμός Απόφασης: 661/21-06-2016

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).
 - β. Του άρθρου 47 παράγραφος 3 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ69Α/2015).
 - γ. Του άρθρου 59 του Π.Δ.111/2014 (ΦΕΚ178Α/2014) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της με αριθμό Δ6Α1118225ΕΞ2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ1893Β/2013) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - ε. Της με αριθμό Δ6Α1198069ΕΞ2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3367Β/2013) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - στ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3250Β/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
 - ζ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ165Β/19-01-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
 - η. Της με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1052867ΕΞ2015/21-04-2015 Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ815Β/07-05-2015), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1035074ΕΞ2016/03-03-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ748Β/21-03-2016).
 - θ. Της Απόφασης ΠΟΛ.1002/31-12-2013 του Γ.Γ.Δ.Ε. (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).
- 2. Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.**
- 3. Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθ. πρωτ. Ενδικοφανή Προσφυγή της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, κατά της με αριθμό/..... Πράξης Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992), για τη διαχειριστική περίοδο 2007 (01/01/2007 – 31/12/2007), η οποία εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. σε βάρος της προσφεύγουσας.**
- 4. Την με αριθμό/..... Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992), για τη διαχειριστική περίοδο 2007, η οποία εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας.**

5. Την με αριθ. πρωτ. / Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, με την οποία αντικρούονται οι αιτιάσεις και οι προβαλλόμενοι λόγοι της προσφεύγουσας εταιρείας.

6. Την Εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της Απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και **Α.Φ.Μ.:**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό / προσβαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2007, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας **συνολικό ποσό προστίμου 54.399,00 €**, επειδή από τον διενεργηθέντα τακτικό φορολογικό έλεγχο της Δ.Ο.Υ. διαπιστώθηκε ότι είχε υποπέσει στις ακόλουθες παραβάσεις του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992) που επισύρουν τις σχετικές κυρώσεις:

α.

Πρόστιμο 293,00 € για την παράβαση της

μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων εσόδων σε εκατόν δύο (102) τουλάχιστον περιπτώσεις πωλήσεων τηλεκαρτών, συνολικής αξίας 76.478,00 €, οι οποίες, ωστόσο, καταχωρήθηκαν στα τηρούμενα βιβλία και δεν διαπιστώθηκε απόκρυψη φορολογητέας ύλης, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 2 παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4, του άρθρου 13 και του άρθρου 18 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 που επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 παράγραφος 2 περίπτωση α) υποπερίπτωση α.γ. περίπτωση γ) και περίπτωση ε) και παράγραφος 6 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 και του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) του Ν.4337/2015.

β.

Πρόστιμο 53.813,00 € για την παράβαση της

καταχώρησης στα τηρούμενα βιβλία αγορών συνολικής καθαρής αξίας 134.532,50 €, χωρίς να υπάρχουν τα σχετικά νόμιμα φορολογικά στοιχεία που προβλέπονται από τον Κ.Β.Σ., κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 2 παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4, του άρθρου 12 και του άρθρου 18 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 που επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση β) του Ν.4337/2015.

γ.

Πρόστιμο 293,00 € για την παράβαση της

καταχώρησης στα τηρούμενα βιβλία της αγοράς του με αριθμό κυκλοφορίας επιβατικού Ι.Χ. αυτοκινήτου, σε άλλη διαχειριστική περίοδο (2007) από εκείνην που πραγματοποιήθηκε (2006), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 2 παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 και του άρθρου 18 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 που επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 παράγραφος 2 περίπτωση α) υποπερίπτωση α.γ. περίπτωση γ) και περίπτωση ε) και παράγραφος 6 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 και του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) του Ν.4337/2015.

Η δε προσβαλλόμενη με αριθμό/..... Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992) εδράζεται στις διαπιστώσεις και το πόρισμα του ελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην με ημερομηνία θεώρησης «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)» της Δ.Ο.Υ. για την προσφεύγουσα εταιρεία.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανή Προσφυγή, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθεί άλλως τροποποιηθεί η προσβαλλόμενη με αριθμό/..... Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους όπως αυτοί διατυπώθηκαν:

1.

Το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής προστίμων του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992) για τη διαχειριστική περίοδο 2007, είχε υποπέσει σε παραγραφή πριν από την 21/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα εταιρεία, δεδομένου ότι το δικαίωμα αυτό του Δημοσίου, με βάση τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή των οικείων φορολογικών δηλώσεων.

2.

Ζητείται να ακυρωθεί άλλως τροποποιηθεί το πρόστιμο του Κ.Β.Σ. που ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. καταλόγισε σε βάρος της προσφεύγουσας, διότι η οικεία Έκθεση Ελέγχου δεν περιέχει πλήρη, επαρκή, σαφή, πειστική, αυστηρή και εμπεριστατωμένη αιτιολογία που να αναφέρεται τόσο στη διερμηνεύση του νόμου όσο και στη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών. Επιπροσθέτως, σε καμία περίπτωση, υποθετικά περιστατικά δεν μπορούν να αποτελέσουν τεκμήριο και τρόπο υπολογισμού του αριθμού των αποδιδόμενων παραβάσεων, ούτε επιτρέπεται στον φορολογικό έλεγχο να μην αποδεικνύει το ορθόν του υπολογισμού του.

3.

Γίνεται επίκληση του υποβληθέντος στη Δ.Ο.Υ. με αριθ. πρωτ./..... Υπομνήματος της προσφεύγουσας εταιρείας, στο οποίο παρατίθενται οι αντιρρήσεις της επί του με αριθ./..... «Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου» και του με αριθμό/.../..... «Προσωρινού Προσδιορισμού Προστίμου Κ.Β.Σ.» για τη διαχειριστική περίοδο 2007. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το εν λόγω «Σημείωμα» είναι πρόωρο και ανεπαρκώς αιτιολογημένο.

4.

Γίνεται επίκληση των διατάξεων του άρθρου 70 (διοικητική επίλυση της διαφοράς) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) και του άρθρου 9 (επιβολή προστίμων – διοικητική επίλυση της διαφοράς) του Ν.2523/1997 που δεν έχουν, πλέον, εφαρμογή και σύμφωνα με τις οποίες θα μπορούσε η προσφεύγουσα να υπαχθεί στη διοικητική επίλυση της διαφοράς αποδεχόμενη τον συμβιβασμό και τον, εξ αυτού, περιορισμό του επίδικου ποσού προστίμου.

5.

Η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3888/2010, έχοντας αποδεχτεί το σχετικό σημείωμα περαίωσης για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) και έχοντας καταβάλει συγκεκριμένο ποσό επέρχεται περαίωση της υπόθεσης.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 5 (κοινοποίηση πράξεων) παράγραφος 1 παράγραφος 3 περιπτώσεις β) και γ) και παράγραφος 5 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «1. Η κοινοποίηση πράξεων που εκδίδει, σύμφωνα με τον Κώδικα, η Φορολογική Διοίκηση προς φορολογούμενο ή άλλο πρόσωπο, γίνεται εγγράφως ή ηλεκτρονικώς.

3. Εάν η πράξη αφορά νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, η κοινοποίηση συντελείται εφόσον:

**α), ή
β) παραδοθεί στην έδρα ή εγκατάσταση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας στην**

**Ελλάδα, με υπογεγραμμένη απόδειξη παραλαβής από υπάλληλο ή νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, ή
γ) αποσταλεί με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της έδρας ή της εγκατάστασης του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, ή**
.....

5. Πράξη που αποστέλλεται με συστημένη επιστολή θεωρείται ότι έχει νομίμως κοινοποιηθεί μετά την παρέλευση δεκαπέντε (15) ημερών από την ημέρα αποστολής, εάν η ταχυδρομική διεύθυνση του παραλήπτη κατά τα ανωτέρω βρίσκεται στην Ελλάδα.».

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο πρώτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί παραγραφής της αξίωσης του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής προστίμων του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992) για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, πριν από την 21/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 5 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, ορίζεται ότι

«Οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από την λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία, ως κύρια φορολογία νοείται η φορολογία Εισοδήματος.»,

σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 84 παράγραφος 1 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, με τις οποίες ορίζεται ότι

«Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της Δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.».

Η προθεσμία για την υποβολή, εκ μέρους της προσφεύγουσας, της Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος του οικονομικού έτους 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) έληγε εντός του έτους 2008 και η Δήλωση υποβλήθηκε την 14/05/2008. Συνεπώς, **στην υπό κρίση περίπτωση, η πενταετία υπολογίζεται από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληξε η προθεσμία υποβολής της οικείας Δήλωσης, δηλαδή από το τέλος του έτους 2008 και, ως εκ τούτου, η αξίωση του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής προστίμων του Κ.Β.Σ., αναφορικά με τη διαχειριστική περίοδο 2007, παραγραφόταν το πρώτον κατά την 31/12/2013.**

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 5 του Ν.4141/2013, ορίζεται ότι

«Από τις ανέλεγκτες υποθέσεις φορολογίας Εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για τις οποίες έχει εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι τον χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλου ελέγχου ή πράξεων επιβολής του φόρου και λοιπών καταλογιστικών πράξεων, παρατείνεται το δικαίωμα αυτό για δύο (2) ακόμα έτη πέραν του χρόνου που ορίζεται από τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν για υποθέσεις για τις οποίες η προθεσμία παραγραφής λήγει την 31/12/2013 και μετά.», όπως τα ανωτέρω εξειδικεύονται με τις εγκυκλίους ΠΟΛ.1232/2013 και ΠΟΛ.1260/2013 του Υπουργείου Οικονομικών.

Επομένως, η προθεσμία παραγραφής για τη διαχειριστική περίοδο 2007 παρατάθηκε για δύο (2) επιπλέον έτη, δηλαδή έως την 31/12/2015, υπό την προϋπόθεση να είχε εκδοθεί εντολή ελέγχου έως την 31/12/2013 και να είχε αποσταλεί έως την ίδια ημερομηνία επιστολή στον υπόχρεο φορολογούμενο, με την οποία να του γνωστοποιήθηκε η έκδοση εντολής ελέγχου. Στην υπό κρίση περίπτωση, την 23/12/2013 ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. εξέδωσε την με αριθμό εντολή τακτικού ελέγχου για την προσφεύγουσα, αναφορικά με τη διαχειριστική περίοδο 2007. Η Δ.Ο.Υ. απέστειλε την 24/12/2013 στην προσφεύγουσα την με αριθ. πρωτ./..... «Γνωστοποίηση Ελέγχου», με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική

διεύθυνση της έδρας της (άρθρο 5 του Ν.4174/2013 – Κ.Φ.Δ.), με την οποία της έγινε γνωστό ότι είχε επιλεγεί για τακτικό φορολογικό έλεγχο.

Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι

«Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών που λήγουν στις 31/12/2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από την λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31/12/2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική Αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.».

Συνεπώς, κρίνεται ως νόμω αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτέος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι η επίδικη διαχειριστική περίοδος 2007 είχε υποπέσει σε παραγραφή πριν από την 21/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα.

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο δεύτερος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, στον εν λόγω Κώδικα ορίζονται οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των επιτηδευματιών αναφορικά με την τήρηση των βιβλίων και την έκδοση των στοιχείων για την εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, ορίζεται ότι

«Κάθε ημεδαπό ή αλλοδαπό φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κοινωνία του Αστικού Κώδικα που ασκεί δραστηριότητα στην ελληνική επικράτεια και αποβλέπει στην απόκτηση εισοδήματος από εμπορική ή βιομηχανική ή βιοτεχνική ή γεωργική επιχείρηση ή από ελεύθεριο επάγγελμα ή από οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση, καθώς και οι αστικές κερδοσκοπικές ή μη εταιρείες, αναφερόμενοι στο εξής με τον όρο «επιτηδευματίας», τηρεί, εκδίδει, παρέχει, ζητά, λαμβάνει, υποβάλλει, διαφυλάσσει τα βιβλία, τα στοιχεία, τις καταστάσεις και κάθε άλλο μέσο σχετικό με την τήρηση βιβλίων και την έκδοση στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτόν, κατά περίπτωση.....».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 5 (πρόστιμα για παραβάσεις του Κ.Β.Σ. – αντικειμενικό σύστημα) παράγραφος 1 παράγραφος 2 περίπτωση α) υποπερίπτωση α.γ. περίπτωση γ) και περίπτωση ε) και παράγραφος 6 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, ορίζεται ότι

«1. Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Π.Δ.186/1992, ΦΕΚ 84Α) τιμωρείται με πρόστιμο που προσδιορίζεται κατ' αντικειμενικό τρόπο.

Για τον σκοπό αυτόν καθιερώνονται δύο (2) βάσεις υπολογισμού, συντελεστές βαρύτητας, και ανώτατα όρια (οροφές). Οι παραβάσεις διακρίνονται σε δύο (2) κατηγορίες, γενικές και αυτοτελείς.

2. Για την εφαρμογή του αντικειμενικού συστήματος δίδονται οι πιο κάτω εννοιολογικοί προσδιορισμοί:

α) Βάση Υπολογισμού Νο1 (ΒΑΣ.ΥΠ.1) είναι το αντικειμενικό ποσό επί του οποίου εφαρμόζονται οι συντελεστές βαρύτητας για συγκεκριμένες παραβάσεις, όπως στις κατ' ιδίαν διατάξεις ορίζεται. Το ποσό της βάσης αυτής κλιμακώνεται ανάλογα με την κατηγορία των βιβλίων που υποχρεούται να τηρεί κάθε υπόχρεο πρόσωπο του Κ.Β.Σ., ως εξής:

α.γ. Για υπόχρεους σε τήρηση βιβλίων Γ' κατηγορίας 880,00 ευρώ.

γ) Συντελεστής βαρύτητας είναι ο αριθμός που κλιμακώνεται ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης και εφαρμόζεται στην αντίστοιχη βάση υπολογισμού.

ε) Γενικές παραβάσεις είναι αυτές για τις οποίες επιβάλλεται ένα ενιαίο πρόστιμο ανά διαχειριστική περίοδο, ανεξάρτητα από το πλήθος αυτών.

6. Για τις γενικές παραβάσεις λαμβάνεται υπόψη η Βάση Υπολογισμού Νο1 (ΒΑΣ.ΥΠ.1) και εφαρμόζεται ο συντελεστής βαρύτητας με αριθμητική τιμή ένα (1).

Επειδή, με τον Ν.2523/1997 καθιερώθηκε ένα αντικειμενικό σύστημα υπολογισμού των προστίμων, στοχεύοντας, κατά τη σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ της φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν, πλέον, να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, την ανάγκη διαφάνειας και τη σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Εξ όλων, συνεπώς, των ανωτέρω, συνάγεται ότι η Δ.Ο.Υ. ενήργησε στα πλαίσια της νομιμότητας και της χρηστής Διοίκησης, όπως αποδεικνύεται, άλλωστε, από την οικεία από «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)» για την προσφεύγουσα εταιρεία και την με αριθμό/..... προσαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992) για τη διαχειριστική περίοδο 2007.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 περιπτώσεις β) και ζ) του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι

«3. Για τις παραβάσεις των διατάξεων του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992) και του Κ.Φ.Α.Σ. (Ν.4093/2012) που διαπράχθηκαν μέχρι την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 54 και 55 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) και κατά την κατάθεση του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί οι οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2523/1997, αλλά επιβάλλονται τα κατωτέρω πρόστιμα:

β) Για παραβάσεις που αφορούν έκδοση εικονικών ή λήψη εικονικών στοιχείων ή νόθευση αυτών, καθώς και καταχώρηση στα βιβλία αγορών ή εξόδων χωρίς παραστατικά, ποσό ίσο με το 40% της αξίας κάθε στοιχείου. Εάν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική, ποσό ίσο με το 40% του μέρους της εικονικής αξίας.

ζ) Για τις λοιπές παραβάσεις που δεν υπάγονται σε μία εκ των ανωτέρω περιπτώσεων, ποσό ίσο με το 1/3 του οριζόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2523/1997 επιβαλλόμενου προστίμου, κατά περίπτωση, για κάθε παράβαση.».

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο τρίτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, ότι το με αριθμό/..... «Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013)» είναι πρόωρο και ανεπαρκώς αιτιολογημένο, απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, η προσφεύγουσα, στα πλαίσια της αντίκρουσης του προσωρινού προσδιορισμού του προστίμου του Κ.Β.Σ., όπως αυτός αποτυπώθηκε στο με αριθμό/..... «Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013)» και στον με αριθμό/..... «Προσωρινό Προσδιορισμό Προστίμου Κ.Β.Σ.», υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. το με αριθ. πρωτ./..... Υπόμνημα με τις αντιρρήσεις της επί των διαπιστωθεισών παραβάσεων, στο οποίο ισχυρίστηκε ότι εσφαλμένα είχαν προσδιοριστεί οι εν λόγω παραβάσεις και ότι δεν θα έπρεπε να καταλογιστεί εις βάρος της το ποσό του αναλογούντος προστίμου. Η Δ.Ο.Υ.

....., αφού έλαβε υπ' όψιν και εξέτασε επιμελώς τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας, συνέταξε την από «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)», στην οποία, κατά πρώτον, αντικρούονται εμπεριστατωμένα οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας και, κατά δεύτερον, αιτιολογείται και τεκμηριώνεται με σαφήνεια, πληρότητα και επάρκεια η ορθότητα και ακρίβεια των διαπιστώσεων του με αριθμό/..... «Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου», στοιχειοθετείται, δε, βάσει των ισχυουσών νομοθετικών διατάξεων, το πρόστιμο και το ύψος αυτού, όπως περιγράφονται και αποτυπώνονται στην με αριθμό/..... προσαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992).

Ως προς τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο τέταρτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, με τον οποίο επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 70 (διοικητική επίλυση της διαφοράς) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) και του άρθρου 9 (επιβολή προστίμων – διοικητική επίλυση της διαφοράς) του Ν.2523/1997 που δεν έχουν, πλέον, εφαρμογή και σύμφωνα με τις οποίες θα μπορούσε η προσφεύγουσα να υπαχθεί στη διοικητική επίλυση της διαφοράς αποδεχόμενη τον συμβιβασμό και τον, εξ αυτού, περιορισμό του επίδικου ποσού προστίμου, **απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος** για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 63 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι

«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από την Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης.

Η αίτηση υποβάλλεται στην φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.

Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.

2. Η Φορολογική Διοίκηση αποστέλλει την ενδικοφανή προσφυγή του υπόχρεου, συνοδευόμενη από τα σχετικά έγγραφα και τις απόψεις αυτής, εντός επτά (7) ημερών από την υποβολή, στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης, προκειμένου η τελευταία να αποφανθεί.

3. Με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής αναστέλλεται η καταβολή ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) του αμφισβητούμενου ποσού, υπό την προϋπόθεση ότι έχει καταβληθεί το υπόλοιπο πενήντα τοις εκατό (50%).

Η αναστολή, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν ισχύει επί του άμεσου προσδιορισμού του φόρου, καθώς και επί πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου, που εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική του δήλωση.

4. Ο υπόχρεος έχει δικαίωμα να υποβάλει, ταυτόχρονα με την ενδικοφανή προσφυγή και αίτημα αναστολής της καταβολής που προβλέπεται στην παράγραφο 3. Η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης δύναται να αναστείλει την εν λόγω πληρωμή μέχρι την έκδοση της απόφασής της, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η πληρωμή θα είχε ως συνέπεια ανεπανόρθωτη βλάβη για τον υπόχρεο. Εάν δεν εκδοθεί απόφαση εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή της αίτησης στην Φορολογική Διοίκηση, η αίτηση αναστολής θεωρείται ότι έχει απορριφθεί. Τυχόν αναστολή της πληρωμής δεν απαλλάσσει τον υπόχρεο από την υποχρέωση καταβολής των τόκων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του φόρου.

5. Εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στην Φορολογική Διοίκηση, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον υπόχρεο, λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο και τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που είναι σχετική με την υπόθεση.

Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου.

Εάν η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομίστούν νέα στοιχεία στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση.

Εάν εντός της ανωτέρω προθεσμίας δεν εκδοθεί απόφαση, τότε θεωρείται ότι η ενδικοφανής προσφυγή έχει απορριφθεί από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης και ο υπόχρεος έχει λάβει γνώση αυτής της απόρριψης κατά την εκπνοή της προθεσμίας αυτής.

Στην περίπτωση των ενδικοφανών προσφυγών που υποβάλλονται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέχρι τις 28/02/2014 η προθεσμία του πρώτου εδαφίου επεκτείνεται σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες.

Ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης μπορεί, με απόφασή του, να εξουσιοδοτεί άλλους υπαλλήλους της ίδιας υπηρεσίας να υπογράφουν, με εντολή του, αποφάσεις επί ενδικοφανών προσφυγών και αιτήσεων αναστολής.

6. Εάν με την απόφαση ακυρώνεται μερικά ή ολικά ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης οφείλει να αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας πράξης προσδιορισμού φόρου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού.

Η φορολογική αρχή, της οποίας η πράξη ακυρώνεται για τυπικές πλημμέλειες, εκδίδει νέα πράξη σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.

7. Η Φορολογική Διοίκηση δεν έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.

8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Για την αναστολή, λόγω άσκησης προσφυγής, ισχύουν ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη.

9. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να εκδίδει τις αναγκαίες κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και ιδίως να καθορίζει τις λεπτομέρειες για την λειτουργία της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της.».

Επειδή, οι διατάξεις του άρθρου 70 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) και του άρθρου 9 του Ν.2523/1997, περί επιβολής προστίμων του Κ.Β.Σ. και διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, δεν ισχύουν, πλέον, μετά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), περί ειδικής διοικητικής διαδικασίας με υποβολή ενδικοφανούς προσφυγής εκ μέρους του υπόχρεου που αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από την Φορολογική Διοίκηση.

Ως προς τον πέμπτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο πέμπτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3888/2010, έχοντας αποδεχτεί το σχετικό Σημείωμα Περαίωσης για το οικονομικό έτος 2008 (διαχειριστική περίοδος 2007) και έχοντας καταβάλει συγκεκριμένο ποσό επέρχεται περαίωση της υπόθεσης, **απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος** για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 (διαδικασία περαίωσης) παράγραφος 3 του Ν.3888/2010 ορίζεται ότι

«3. Ο επιτηδευματίας που επιθυμεί να ρυθμιστούν οι ανέλεγκτες υποθέσεις του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, υποχρεούται να καταβάλλει το είκοσι τοις εκατό (20%) του ποσού της συνολικής οφειλής που αναγράφεται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από πεντακόσια (500,00) ευρώ, εκτός εάν το ποσό της συνολικής οφειλής είναι

κατώτερο από το ποσό αυτό. Η καταβολή από τον επιτηδευματία του αναφερόμενου στο προηγούμενο εδάφιο ποσού συνεπάγεται την ανεπιφύλακτη και αμετάκλητη αποδοχή του περιεχομένου του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, καθώς και των όρων και των προϋποθέσεων που ορίζονται με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου για την περαίωση των ανέλεγκτων υποθέσεων, η οποία και επέρχεται με την εξόφληση της συνολικής οφειλής που αναγράφεται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 της Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1066/04-04-2011, περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος στ) του Ν.3888/2010, ορίζεται ότι «1. Σε ανέλεγκτες, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Ν.3888/2010, υποθέσεις για τις οποίες το Εκκαθαριστικό Σημείωμα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 έχει γίνει αποδεκτό και, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, δεν έχει επέλθει περαίωση λόγω μη εξόφλησης της συνολικής οφειλής που αναγράφεται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, η μη καταβολή τουλάχιστον δύο ληξιπρόθεσμων δόσεων των οικείων ποσών φόρων που προκύπτουν από το Εκκαθαριστικό Σημείωμα έχει ως αποτέλεσμα οι υποθέσεις αυτές να είναι ελεγκτές και το συνολικό ποσό φόρων κατά οικονομικό έτος και φορολογικό αντικείμενο που προκύπτει από το Εκκαθαριστικό Σημείωμα να συμψηφίζεται με το αντίστοιχο συνολικό ποσό φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων που θα προκύψει από τον τακτικό (οριστικό) φορολογικό έλεγχο που θα διενεργηθεί.».

Επειδή, η προσφεύγουσα αποδέχτηκε το εκδοθέν από την Γ.Γ.Π.Σ. του Υπουργείου Οικονομικών με αριθμό/.../..... «Εκκαθαριστικό Σημείωμα Περαιώσεως Ν.3888/2010» για τα οικονομικά έτη 2008 – 2010 (διαχειριστικές περιόδους 2007 – 2009), συνολικού ποσού 36.865,92 €, καταβάλλοντας την 28/12/2010 την προβλεπόμενη προκαταβολή ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) επί του συνολικού ποσού, ήτοι ποσό 7.373,18 €. Ωστόσο, από τον έλεγχο της Δ.Ο.Υ. διαπιστώθηκε ότι δεν είχε εξοφληθεί εξ ολοκλήρου το υπόλοιπο ποσό της οφειλής, το οποίο είχε βεβαιωθεί σε εικοσιτέσσερις (24) ισόποσες δόσεις, καθώς εντός του έτους 2011 δεν καταβλήθηκε καμία δόση. Ακολουθώντας, η προσφεύγουσα προέβη σε υπαγωγή του υπολοίπου της εν λόγω οφειλής (μαζί με άλλες οφειλές) σε νομοθετική ρύθμιση, στα πλαίσια της τήρησης της οποίας, κατά τον χρόνο του ελέγχου, παρέμενε ανεξόφλητο ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο της συγκεκριμένης οφειλής ποσού 13.960,09 €.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια Ενδικοφανούς Προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.», πλην, όμως, η προσφεύγουσα εταιρεία δεν προσκομίζει κανένα νέο στοιχείο για την επίρρωση των ισχυρισμών της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους τις προσφεύγουσας εταιρείας, από την οικεία από «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)» της Δ.Ο.Υ., για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, **συνάγεται πλήρης και βεβαία πεποίθηση** αναφορικά με τις διαπιστωθείσες παραβάσεις που περιγράφονται στη σελίδα 2 της παρούσας. Η Φορολογική Διοίκηση, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης Πράξης, τήρησε την αρχή της φανεράς δράσης της Διοίκησης, της αμεροληψίας και της χρηστής διοίκησης, διότι προσδιόρισε και καταλόγισε το επίδικο συνολικό ποσό του προστίμου σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, αποφεύγοντας, παράλληλα, κάθε ανεπιχειρήσιμη εκδοχή και άσκησε την εξουσία της σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν την λειτουργία της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους τις προσφεύγουσας εταιρείας, ο τακτικός φορολογικός έλεγχος σε αυτήν, για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007, διενεργήθηκε στα πλαίσια της νομιμότητας και της χρηστής Διοίκησης, όπως αποδεικνύεται από τις βάσιμες και πλήρως αιτιολογημένες διαπιστώσεις που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα από οικεία Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ., στην οποία αιτιολογούνται πλήρως, εμπειριστικά και σύμφωνα με τα πραγματικά δεδομένα και γεγονότα που έλαβαν χώρα, τα φορολογικά αδικήματα και οι παραβάσεις του Κ.Β.Σ. που περιγράφονται στη σελίδα 2 της παρούσας. Για τους λόγους

αυτούς, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως διατυπώνονται στην προαναφερθείσα οικεία Έκθεση Ελέγχου, γίνονται πλήρως αποδεκτές.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη στο σύνολο της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας εταιρείας – Καταλογιζόμενο συνολικό ποσό προστίμου Κ.Β.Σ. με βάση την παρούσα Απόφαση:

Διαχειριστική περίοδος 2007 (01/01/2007 – 31/12/2007)

Η με αριθμό/..... Πράξη Επιβολής Προστίμου επί Παραβάσεων Τήρησης Βιβλίων και Έκδοσης Στοιχείων (Κ.Β.Σ. – Π.Δ.186/1992) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας, ως ακολούθως:

Συνολικό ποσό προστίμου 54.399,00 €, επειδή η προσφεύγουσα υπέπεσε στις ακόλουθες παραβάσεις του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992) που επισύρουν τις σχετικές κυρώσεις:

α. Πρόστιμο 293,00 € ($880,00 \text{ €} \times 1/3$) για την παράβαση της μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων εσόδων σε εκατόν δύο (102) τουλάχιστον περιπτώσεις πωλήσεων τηλεκαρτών, συνολικής αξίας 76.478,00 €, οι οποίες, ωστόσο, καταχωρήθηκαν στα τηρούμενα βιβλία και δεν διαπιστώθηκε απόκρυψη φορολογητέας ύλης, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 2 παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4, του άρθρου 13 και του άρθρου 18 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 που επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 παράγραφος 2 περίπτωση α) υποπερίπτωση α.γ. περίπτωση γ) και περίπτωση ε) και παράγραφος 6 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 και του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) του Ν.4337/2015.

β. Πρόστιμο 53.813,00 € ($134.532,50 \text{ €} \times 40\%$) για την παράβαση της καταχώρησης στα τηρούμενα βιβλία αγορών συνολικής καθαρής αξίας 134.532,50 €, χωρίς να υπάρχουν τα σχετικά νόμιμα φορολογικά στοιχεία που προβλέπονται από τον Κ.Β.Σ., κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 2 παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4, του άρθρου 12 και του άρθρου 18 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 που επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση β) του Ν.4337/2015.

γ. Πρόστιμο 293,00 € ($880,00 \text{ €} \times 1/3$) για την παράβαση της καταχώρησης στα τηρούμενα βιβλία της αγοράς του με αριθμό κυκλοφορίας επιβατικού Ι.Χ. αυτοκινήτου, σε άλλη διαχειριστική περίοδο (2007) από εκείνην που πραγματοποιήθηκε (2006), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 2 παράγραφος 1, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 και του άρθρου 18 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 που επισύρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1 παράγραφος 2 περίπτωση α) υποπερίπτωση α.γ. περίπτωση γ) και περίπτωση ε) και παράγραφος 6 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2007 και του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) του Ν.4337/2015.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα Απόφαση στην προσφεύγουσα εταιρεία.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ο Προϊστάμενος του
Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης
της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Σημείωση :

Κατά της Απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση Προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της Προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στη Διεύθυνσή μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 Ν.2717/1999).